

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7C/250/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5106225111
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5106225111.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou Mgr. Máriou Kašíkovou v právnej veci navrhovateľa: H. F., Q.. X.X.XXXX, U. H. Č.. XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária, s.r.o. Žilina, Hagara - Hagarová, s.r.o. so sídlom Žilina, D. Dlabača 35, proti odporcovi: R. Č., Q.. XX.XX.XXXX, U. H. Č.. XXX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

Súd určuje, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom vo výške 1/6-ny k nehnuteľnostiam CKN parc. č. 442 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 50 m² a CKN parc. č. 443/4 - záhrady o výmere 8 m² v k.ú. H., Y. X. U., evidované na LV č. XXX.

Vo zvyšku návrh zamietá.

O trovách konania a trovách štátu bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Návrhom došlým súdu dňa 3.11.2006 sa navrhovateľ domáhal určenia vlastníckeho práva k geometrickým plánom T. F. - E. č. 17/2000 označených parc.č. 442/2 KN - zast. plocha o výmere 25 m² a parc.č. 443/4 KN - záhrady o výmere 8 m² v k.ú. H.. Svoj návrh odôvodnil tým, že vlastníkom označených nehnuteľností je na základe toho, že tieto nadobudol po svojich právnych predchodcoch spolu s pozemkom KN parc.č. 443/1. Odporca na základe osvedčenia o vydržaní N 213/98 Nz 217/08, N 225/00 Nz 237/2000 a Osvedčenia o dedičstve D 26/93 je vedený ako vlastník parcel KN č. 442 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 50 m², KN parc.č. 443/4 - záhrady o výmere 8 m², čo je v rozpore so skutkovým stavom, neboli splnené podmienky dobromyseľnej, nikým nerušenej držby. V r. 1850 sa príbuzní - susediaci gazdovia K. F. G. Š. Č. dohodli na spoločnej stavbe sýpky na obilie s tým, že sa stanú jej podielovými spoluvlastníkmi každý v 1-ci, ktorá bola postavená na parc.č. 442. Túto nerušene užívali priečne - K. F. v časti priliehajúcej k jeho pozemku parc.č. 443/1 - Š. Č. v časti priliehajúcej k jeho pozemku parc.č. 445. Súčasťou nehnuteľností, ktorých vlastníkmi bol K. F. bol aj pozemok t.č. označený ako parc.č. 443/4 - záhrady o výmere 8 m². Právnymi nástupcami K. F. boli jeho traja synovia K. F. J., E. F. G. H. F.. Navrhovateľ H. R. Q. H. F., G. T. H. F. G. R. K. F.. Odporca je pravnikom Š. Č..

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7C 250/2006-180 zo dňa 2.4.2012, ktorý rozsudok na základe odvolania navrhovateľa bol uznesením sp. zn. 5Co 325/2012-213 Krajského súdu Ž. zo dňa 26.11.2012 zrušený a vrátený súdu na nové prejednanie. V odôvodnení tohto uznesenia sa konštatuje, že odvolateľ správne poukazuje na existenciu spoluvlastníckeho podielu svojich právnych predchodcov v sporných nehnuteľnostiach, ktorých výlučné vlastníctvo nadobudol odporca osvedčením vydržania. Nepripustením navrhovanej zmeny návrhu a zamietnutím žalobného návrhu by v prípade novej žaloby

mohlo dôjsť k vzniku neodstrániteľnej podmienky konania, ktorou by bola prekážka veci rozhodnutej. Takýmto konaním by došlo k odmietnutiu spravodlivosti. Preto odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Bude preto povinnosťou prvostupňového súdu doplniť dokazovanie naznačeným smerom a vo veci opäť rozhodnúť.

Na pojednávaní konanom dňa konanom dňa 11.2.2013 žiadal navrhovateľ pripustiť zmenu petitu, aby súd určil, že je podielovým spoluvlastníkom k žalovaným nehnuteľnostiam v podiele 1-ce, ktorý zmenený návrh odôvodnil tým, že s prihliadnutím na pozemnoknižnú vložku č. 4 a dedičské rozhodnutia tento spoluvlastnícky podiel nadobudol dedičským rozhodnutím, a to D 102/93.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov R. F., A. F., Z.. H. F., A. U. G., R. Č., Z.. R. Q., oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to najmä GP T. F. - E. Ž. č. 17/2000, GP GOMER geodetické združenie č. 34354948-22/98 LV č. XXX, XXX, rozsudkom Okresného súdu Ž. č.k. 9C 144/02-53 zo dňa 18.7.2005, znaleckým posudkom znalca Z.. J. M. č. 22/2006, uznesením D 10/60, D 102/93, notárskou zápisnicou N 244/79 NZ 311/79, N 225/2000 Nz 237/2000, N 341/2000 Nz 409/2000, N 213/98 Nz 217/98, PK vl. č. 4, 5,6 a 38, znaleckým posudkom Z.. R. X. Č.. XX/XXXX, ohliadkou na mieste samom, oboznámením rozhodnutia D 102/93 zo dňa 18.5.1995 a č. D 393/43 výťah zo zápisnice o pojednávaní pozostalostí po H. F. a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ i na pojednávaní pred súdom zotrval na písomne podanom návrhu. Uviedol, že sýpku užívali na polovicu so stranou odporcov tak, že ich strana užívala pravú stranu a odporcovia ľavú stranu na základe zmluvy z r. 1850. V súčasnej dobe sýpku stále užíva a parc.č. 443/4 je prístupová cesta k tejto sýpke. Z ich strany pred sýpkou nebol žiaden plot, iba zo strany odporcu bola bránička na vstup.

Odporca sa nevedel vyjadriť kto postavil sýpku, ale od svojej starej mamy vie, že právní predchodcovia navrhovateľa ju stále dobiedzali, a potom keď starý otec padol na 1. svetovej vojne, tak im pustila časť na pravej strane sýpky, aby mohli túto časť sýpky užívať, išlo o priestor 2 x 3 m, ktorú aj nerušene užívali, bez hádok. Oni užívali ľavú stranu sýpky. Sýpka bola postavená na parcele vedenej v PK vl.č. 6, kde vlastníctvo je vedené na R. Č., J. Č., H. Č. na základe zmluvy z 29.9.1922. Parcele boli rozdelené súdom v r. 1904, ako je to zapísané v PK vl.č. 6. Parcele mali ohradené pôvodne dreveným plotom, zo zadu ku sýpke po roh sýpky. Pred sýpkou bol priestor na vstup a navrhovateľ mal zo svojej strany bráničku na vstup a z jeho strany bol vstup voľný. Plot zbúral navrhovateľ.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Ak je odporca zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník spornej nehnuteľnosti, navrhovateľ má naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva, lebo len také súdne rozhodnutie môže byť aj podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Svedkovia R. F. G. A. F., ktorých starý otec bol K. F., ktorý mal bratov E. G. H. potvrdili, že sýpku so stranou odporcu užívali nerušene spoločne na uskladnenie obilia. Užívalo sa to tak asi do r. 1959, kedy bolo založené družstvo, potom tam už chodili menej. Plot pred sýpkou bol situovaný tak, že zo strany navrhovateľa bol voľný vstup a zo strany odporcu bola bránička. Svedok Z.. H. F., syn navrhovateľa sa nevedel vyjadriť, ako sa užívala spodná časť sýpky, iba si pamätá, že ako chlapec si v hornej časti sýpky, ktorá bola rozdelená po šírke, odkladal sánky.

Svedok A. U., ktorý v r. 1958 u odporcu pásol kravy potvrdil, že medzi pozemkami navrhovateľa a odporcu bol drevený plot a od strany navrhovateľa pri sýpke bola drevená bránička a zo strany odporcu bolo voľno. Sýpku užívali tak, že ľavú a zadnú stranu užívala strana odporcu a pravú stranu užívala strana navrhovateľa. Svedok R. Č., syn odporcu uviedol, že z rozprávania starých rodičov a otca vie, že ľavá strany sýpky patrila im a pravá strana F.. Bol tam drevený plot a zo strany F. bola bránička. V súčasnej dobe je bránička zo strany jeho otca a túto tam postavil navrhovateľ, keď zbúrali drevený plot. Svedok Z.. R. Q. sa vyjadril, že vypracoval na žiadosť odporcu geometrický plán č. 34354948-22/98 v r. 1998. V tomto geometrickom pláne boli zakreslené novovzniknuté KNC parcela a KNC parc.č. 443/4 je

totožná z pôvodnom pozemnoknižnou parcelou č. 68 evidovanej v PK vložke č. 4. Pri jeho zisťovaní na správe katastra pri tejto parcele nebola poznačená iná pozemnoknižná vložka. Po zameraní pozemku, ako to žiadal objednávateľ pri KNC parc.č. 443/4 boli hranice označené z jednej strany rúrkami a z druhej strany stena sýpky.

Odporca na základe osvedčenia o vydržaní N 213/98 Nz 217/98 nadobudol do vlastníctva okrem iného CKN parc.č. 442 - zastavaná plocha o výmere 50 m², CKN parc.č. 443/4 - záhrada o výmere 8 m² v kat. úz. H., ktoré mali podľa pripojeného geometrického plánu č. 34354948-22/98 vyhotoviteľa E. E. M. Ž., ktorý bol overený Okresným úradom, katastrálny odbor U. dňa 6.5.1993 pod č. 149/98 vzniknúť z pôvodnej pozemnoknižnej parcele č. 68 evidovanej v PK vl.č. 4.

Zo znaleckého posudku č. 39/2011 znalca Z.. R. X. vyplýva, že obe KNC parc.č. 442 a 443/4 vznikli z pôvodnej pozemnoknižnej parc.č. 66. Vlastníctvo k predmetnej pozemnoknižnej parc.č. 66 je evidované v dvoch PK vl.č. 4 a 5, v každej k podielu 1-ce.

V PK vl.č. 5 je k podielu 1-ce evidované vlastníctvo pod B16 a B20 v prospech H. Č., N.. X..

V PK vl.č. 4 k podielu 1-ce je evidované vlastníctvom pod B10 v prospech H. F. v podiele 1/3-ny (k celku pozemku 1/6-ny) s poznámkou D 102/93, pod B8 J. F., K. F., F. F. každý v podiele 1/9-ina (k celku spolu všetci traja 1/6-na) a pod B6 H. F., A. F., H. F., Š. F., J. F. každý v podiele každý 1/15-in (k celku všetci piati 1/6-na).

Z výťahu zo zápisnice o pojednávaní pozostalosti zomrelého H. F. č. D 393/43 v časti IV bod 7 vyplýva, že sa povolil vklad vlastníckeho práva na nehnuteľnosti obce F. v hárkoch, okrem iného č. 4 pod A I r.č. 9 parc.č. 66 pod B3 v prospech H. F..

Rozhodnutím Okresného súdu Ž. č.k. D 102/93-31 zo dňa 18.5.1995 navrhovateľ nadobudol vlastníctvom po poručiteľovi H. F. vlastníctvo i k nehnuteľnosti evidovanej vo vl.č. 4 parc.č. 66 na 1 pod B10, a to v 1/3.

Darovacou zmluvou RI 752/78 navrhovateľ s manželkou nadobudol do vlastníctva pozemok EN č. 58/2 v zmysle GP č. 241-2-2460-262-78 zastavané plochy o výmere 381 m². Porovnaním geometrického plánu č. 241-2-2460-262-78 v pripojenom spise RI 752/78 GP č. 17/2000 vypracovaného T. F. k notárskej zápisnici, ktorým si navrhovateľ osvedčil vlastnícke právo k pozemkom je zrejmé, že táto parcela je v súčasnej dobe totožná s KNC parc.č. 441/2.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že KNC parc.č. 442 a č. 443/4 v k.ú. H. sú totožné s pozemnoknižnou parcelou č. 66. Vlastníctvo k tejto pozemnoknižnej parcele je evidované na dvoch pozemnoknižných vložkách, v každej v podiele 1-ce, a to vl.č. 5 na právnych predchodcov odporcu a vo vl.č. 4 na právnych predchodcov navrhovateľa.

V pozemnoknižnej vložke č. 4 je pôvodne vlastníctvo k podielu 1-ce pod B1 evidované na G. F. G. J. J.. Ich vlastníctvo ďalej prešlo pod bodom 2-4 na G. F., H. F. (starý otec navrhovateľa) a E. F. každý v rovnakom podiele 1/3 (1/6 k celku) - traja bratia, o ktorých hovorí navrhovateľ vo svojom návrhu.

Po G. F. nadobudli vlastníctvo pod B6a - B6e H. F., A. F., H. F., Š. F. G. J. F.

Po H. F. nadobudovlastníctvom pod B10 H. F. a následne po ňom navrhovateľ na základe dedičského rozhodnutia č. D 102/93.

Po E. F. nadobudli vlastníctvom pod B8a - B8c J. F., K. F. G. F. F., každý v rovnako podiele.

Vychádzajúc z konštatovaného navrhovateľovi sa podarilo preukázať, že na základe dedičského rozhodnutia sp.zn. D 102/93 nadobudol vlastníctvo v podiele 1/6-ny k celku po svojich právnych predchodcoch, a to H. F. G. H. F.. Preto v tejto časti súd návrhu navrhovateľa vyhovel.

Navrhovateľ sa domáhal určenia, že je podielovým spoluvlastníkom k sporným nehnuteľnostiam v 1-ci. Súdu však nepreukázal, že nadobudol vlastníctvo aj k spoluvlastníckemu podielu 2/6-in k celku po pôvodných vlastníkoch pod B2 G. F. G. U. E. F.Í.. Práve naopak z výpisu PK vl.č. 4 vyplýva, že tieto spoluvlastnícke podiely nadobudli ich právni nástupcovia, ktoré vlastníctvo je evidované pod B6a - B6e a B8a - B8c. Preto súd návrh navrhovateľa vo zvyšku (podiel 2/6) zamietol ako nedôvodný.

Odporca udával, že medzi právnymi predchodcami účastníkov konania na základe rozhodnutia najvyššieho súdu v r. 1904 malo dôjsť k reálnej deľbe vlastníctva, z ktorého dôvodu boli pozemky zapísané do dvoch pozemnoknižných parciel. Takáto skutočnosť však z PK vl.č. 4 a 5, v ktorých je evidované vlastníctvo k PK parc.č. 66 nevyplýva. Skutočne sa v týchto PK vložkách pod B1 uvádza rozhodnutie z r. 1904, na základe ktorého nehnuteľnosti vo vl.č. 4 pod A I r.č. 1 - 9 v podiele 1-ce /medzi nimi aj PK parc.č. 66/, A + r.č. 1-12 boli zapísané do vlastníctva G. F. G. J. J. a vo vl.č. 5 nehnuteľnosti pod A I r.č. 1 -6 v podiele 1-ce /medzi nimi aj PK parc.č. 66/, A+ r.č. 1-6 na právnych predchodcov odporcu. Z takéhoto zápisu však nevyplýva reálna deľba pozemkov medzi právnymi predchodcami účastníkov konania. Odporca svoje tvrdenia žiadnym iným dôkazom nepreukázal.

O trovách konania a trovách štátu bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j., ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak:

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).